

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **RWE GasNet, s.r.o.**, se sídlem Klíšská 940, Ústí nad Labem, zast. **VORLÍČKOVÁ PARTNERS s.r.o.**, se sídlem Jungmannova 31, Praha 1, proti žalovanému: **Specializovaný finanční úřad**, se sídlem nábrž. Kpt. Jaroše 1000/7, Praha 7, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, o nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením této věci Krajským soudem v Ústí nad Labem,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 A 169/2013 **je příslušný** Krajský soud v Ústí nad Labem.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, podanou dne 26. 6. 2013 u Krajského soudu v Ústí nad Labem, se žalobce domáhá toho, aby soud zakázal žalovanému pokračovat v provádění přezkumného řízení ve věci daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2010.

Krajský soud v Ústí nad Labem dospěl k závěru, že není k řízení místně příslušný, a usnesením ze dne 17. 7. 2013, č. j. 15 A 79/2013 – 32, věc postoupil Městskému soudu v Praze. Jako důvod postoupení uvedl, že podle § 7 odst. 2 s. ř. s. je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. V dané věci dle žalobního tvrzení zasáhl do práv žalobce Specializovaný finanční úřad, na něhož od dne 1. 1. 2013, kdy vystoupil v účinnost zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky (dále jen „zákon č. 456/2011 Sb.“), přešla v dané věci působnost někdejšího Finančního úřadu v Ústí nad Labem, který byl místně příslušným správcem daně žalobce. Specializovaný finanční úřad má sídlo v Praze, tj. v obvodu Městského soudu v Praze, který je tedy v dané věci soudem místně příslušným, neboť podle názoru krajského soudu žádné zákonné ustanovení v tomto případě nestanoví místní příslušnost odchylně.

Městský soud v Praze předložil dne 29. 8. 2013 spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o místní příslušnosti podle § 7 odst. 5 s. ř. s., neboť nesouhlasí s postoupením věci. Městský soud upozorňuje na § 12a zákona č. 456/2011 Sb., podle něhož v oblasti

působnosti Specializovaného finančního úřadu jako správního orgánu prvního stupně je k řízení ve správním soudnictví místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě, v jehož obvodu se zdržuje. Ačkoli hovoří § 12a zákona č. 456/2011 Sb. o Specializovaném finančním úřadu jakožto správním orgánu prvního stupně, nelze z toho dovodit, že by se toto zvláštní ustanovení vztahovalo pouze na řízení o žalobách proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., naopak se podle městského soudu vztahuje rovněž na žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 a násl. s. ř. s. a na žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s.

Nejvyšší správní soud se ztotožnil s názorem Městského soudu v Praze a shledal jeho nesouhlas s postoupením věci důvodným.

Podle § 7 odst. 2 s. ř. s., ve znění účinném od 1. 1. 2012, platí, že *„[n]estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti“*.

V dané věci ovšem, jak důvodně upozorňuje městský soud, zvláštní zákon, konkrétně zákon č. 456/2011 Sb. prostřednictvím § 12a nadepsaného jako *„Zvláštní ustanovení o příslušnosti soudů ve správním soudnictví“*, stanoví místní příslušnost jinak: *„V oblasti působnosti Specializovaného finančního úřadu jako správního orgánu prvního stupně je k řízení ve správním soudnictví místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě, v jehož obvodu se zdržuje.“*

V posuzované věci podle žalobního tvrzení žalovaný, tj. Specializovaný finanční úřad, pokračuje v přezkumném řízení (§ 123 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád), které vedl původně Finanční úřad v Ústí nad Labem na základě rozhodnutí tehdejšího nadřízeného správce daně, Finančního ředitelství v Ústí nad Labem, ze dne 13. 2. 2012, č. j. 898/12-1200-505700, o nařízení přezkoumání rozhodnutí finančního úřadu. Je tedy zřejmé, že Specializovaný finanční úřad vede zmiňované daňové řízení, proti němuž brojí žalobce žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, jako správce daně, resp. správní orgán prvního stupně.

Lze tedy uzavřít, že § 12a zákona č. 456/2011 Sb., jakožto zvláštní pravidlo o místní příslušnosti soudů ve správním soudnictví, dopadá i na posuzovanou věc. Jen pro úplnost lze dodat, že na daný případ se naopak nevztahují přechodná ustanovení k § 12a zákona č. 456/2011 Sb. uvedená v čl. XVI zákona č. 407/2012 Sb.

Vzhledem k tomu, že žalobce (tj. navrhovatel) má sídlo v obvodu Krajského soudu v Ústí nad Labem, je tento krajský soud podle § 12a zákona č. 456/2011 Sb. místně příslušný k projednání a rozhodnutí dané věci.

S ohledem na tyto závěry Nejvyšší správní soud shledal důvodným nesouhlas Městského soudu v Praze s postoupením věci, a proto podle § 7 odst. 5 s. ř. s. rozhodl tak, že k řízení je místně příslušný Krajský soud v Ústí nad Labem. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 12. září 2013

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu